

ภาคผนวก ก

ประวัติศิลปินเจียงเบรินผู้ให้สัมภาษณ์

ประวัติศิลปินเจียงเบรินผู้ให้สัมภาษณ์

เรื่อง ศึกษาคิทธิธรรมเรื่องบุญบาปที่ปรากฏเจียงเบรินพื้นบ้านจังหวัดสุรินทร์

๑. ประวัติศิลปิน นางแหวนเพชร แสนกล้า

วันเดือนปีที่สัมภาษณ์ วันที่ ๑๖ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

ชื่อศิลปินเจียงเบริน แหวนเพชร แสนกล้า

ชาติภูมิ เกิดวันที่ เดือนกันยายน พ.ศ. ๒๔๕๓ ปัจจุบัน อายุ ๖๓

ภูมิลำเนา ณ บ้านเลขที่ ๕ หมู่ ๒ ต.กระหาด อ.จอมพระ จ.สุรินทร์

วุฒิการศึกษา จบชั้นประถมปีที่ ๔

ความเป็นมา แต่เดิมมีอาชีพทำนา ต่อมามีความสนใจในเจียง ด้วยเห็นว่า เป็นศิลปะพื้นบ้านและสามารถเลี้ยงชีพได้ จึงได้ไปฝากตัวขอเรียนกับเจียงแม่ประยูรญาติ เมื่ออายุ ๑๓ ปี เรียนอายุ ๑๖ ปีจึงได้เริ่มออกแสดงตามงานต่างๆ ต่อมาอายุ ๒๓ ปี จึงได้ขอออกมาตั้งวงเจียงของตนเอง โดยใช้ชื่อว่า เจียงแหวนเพชรประเภทงานที่ไปแสดง งานศพ งานบวช งานแต่ง งานฉลอง งานบรรจ้อัฐิงานที่แสดง ตามวัด ตามบ้าน ไปแสดงไกลที่สุด ประเทศสหรัฐอเมริกาค่าตอบแทน น้อยสุด ๘๐๐ บาท มากสุด ๓,๐๐๐ ดอลลาร์

รางวัลที่เคยได้รับ รางวัลอันที่ ๑ นักเจียงพื้นบ้านที่เหลือเหมือนกันกับเจียงอื่น

๒. ประวัติศิลปิน นางชมศรี ภูเงินงาม

วันเดือนปีที่สัมภาษณ์ วันที่ ๑๖ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

ชื่อศิลปิน นางสมหวัง ภูเงินงาม ชื่อที่ใช้แสดง สมหวัง

ชาติภูมิ เกิดวันที่ ๑ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๘ ปัจจุบันอายุ ๔๘ ปี

ภูมิลำเนา บ้านเลขที่ ๓๓๒ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์

วุฒิการศึกษา ชั้นประถมปีที่ ๔

ข้อมูลเพิ่มเติม

ความเป็นมา เป็นเพราะกรรมพันธุ์ ตระกูลศิลปิน มีความสนใจใฝ่คุณแม่ให้เรียนเจียง เมื่ออายุ ๑๓ ปี ได้ฝากตัวเป็นลูกศิษย์นายสมควร คุณพ่อครุฑชัย พรานแดง เรียนอยู่ ๑ ปี ได้ไปเรียนต่อกับคุณแม่กำคำ ปรากฏหาร การเจียงเป็นเรื่องที่ยากเพราะไม่มีหนังสือเรียนอาศัยครูช่วยบอกช่วยต่อกลอนให้อาศัยจำจากครู มีความภาคภูมิใจที่เป็นศิลปินเจียงไม่มีอะไรภาคภูมิใจเท่าเจียง เพราะเจียงจึงได้มีสมหวังในวันนี้จะเจียงจนกว่าไม่มีคนติดต่อไปแสดงแม้ปัจจุบันความ

นิยมเจียงเบรินไม่เหมือนอดีต ศิลปินเจียงเบรินจึงได้รวมกลุ่มเป็นชมรมเพื่ออนุรักษ์สืบทอดเจียงเบรินให้แก่อนุชนรุ่นหลัง

๓. ประวัติศิลปิน นายบุญคง นนทสอน

วันเดือนปีที่สัมภาษณ์ วันที่ ๒๖ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๖

ชื่อศิลปิน นายบุญคง นนทสอน ชื่อที่ใช้แสดง ไทยรุ่ง

วัน เดือน ปี เกิดเมื่อวันที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๐ อายุ ๕๖ ปี

ภูมิลำเนา อยู่บ้านเลขที่ ๒๐ บ้านแก่นเมธิ หมู่ที่ ๖ ตำบลกุดหวาย อำเภอศรีขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์

ความเป็นมา เริ่มสนใจการร้อง เจริญตั้งแต่ อายุประมาณ ๕ ขวบ ซึ่งขณะนั้น เรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ได้ดูการแสดง เป็นครั้งแรกก็เกิดความสนใจ และชอบมาก และมีความใฝ่ฝันอยากจะทำเรื่องร้องได้ เมื่อ เรียนจบชั้น ป.๔ ได้ไปบวช ศึกษาธรรมและ หลักธรรม และมีความชอบเรื่องเป็นที่สุด เมื่อ สิบขวบออกมา ก็แต่งงานมีบุตร ๒ คน ในขณะ นั้นฟังวิทยุกระจายเสียง กวศ. มีการเปิดการ ร้องเจริญออกอากาศ ชอบและสนใจมาก จึง ปรึกษากับภรรยาว่าจะไปเรียนเจริญภรรยา และพ่อตาแม่ยายก็ไม่ว่าอะไร จึงตัดสินใจไปเรียน กับครูไทยเจริญ ที่บ้านบ่อน้ำคำ ตำบลกุดหวาย อำเภอศรีขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์ ที่เลือกไปเรียน กับครูไทยเจริญ เนื่องจากอยู่ใกล้บ้าน ระยะทาง ห่างประมาณ ๕-๖ กิโลเมตร สามารถเดินไป เรียนได้ ซึ่งขณะนั้นอายุ ๒๖ ปี เสียค่ายกครู ๑๒๐ บาท โดยครูไทยเจริญให้ใช้ชื่อว่าไทยรุ่ง และต่อมาครูทองพลอนได้ขอให้ตนไปอยู่ด้วย ครูทองพลอนเป็นผู้ที่ผลักดันและส่งเสริมให้ เจริญจนมีชื่อเสียง

เป็นศิลปินพื้นบ้านเจียงเบรินที่มีชื่อเสียงของจังหวัดสุรินทร์ มีความสามารถในการขับร้องหรือเจริญได้อย่างไพเราะมีเอกลักษณ์เฉพาะตนนอกจากนี้ยังสามารถเจริญพินได้มีลูกศิษย์มากมาย และยังเป็นหมอพราหมณ์ในการประกอบพิธีกรรม

ผลงานดีเด่น

ปี ๒๕๕๑ ด้านวัฒนธรรมได้รับคัดเลือกเป็นศิลปินพื้นบ้านอีสาน จากมหาวิทยาลัย

มหาสารคาม

ได้รับเชิญไปแสดงที่ประเทศ สหรัฐอเมริกา

๔. ประวัติศิลปินนางสายรุ้ง ภูมิสุข

วันเดือนปีเกิดวันพฤหัสบดีที่ ๒๖ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๖

ชื่อศิลปิน นางสายรุ้ง ภูมิสุข ชื่อที่ใช้แสดง สายรุ้ง

วัน เดือน ปี เกิดวันพฤหัสบดีที่ ๒๖ เดือนมกราคม พ.ศ.๒๕๐๑ อายุ ๕๒ ปี

ภูมิลำเนา ที่อยู่บ้านเลขที่ ๑๒๓ บ้านสุขสนาม หมู่ ๑๘ ถนนศรีนครินทร์ ตำบลนอกเมือง อำเภอเมือง

จังหวัดสุรินทร์ รหัสไปรษณีย์ ๓๒๐๐๐ โทรศัพท์ ๐๘๑-๗๐๕๓๑๕๘

วุฒิการศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ จากสถาบัน โรงเรียนบ้านโคกลาว อาชีพ เกษตรกร คู่สมรส นายสุทนต์ ภูมิสุข มีบุตร-ธิดา ๓ คน ดังนี้ ๑. นางสาวระย้า ภูมิสุข อาชีพ รัฐวิสาหกิจ ธนาคารกรุงไทย ๒. นายพิศาล ภูมิสุข อาชีพ ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ๓. นายพิเชก ภูมิสุข อาชีพ ศึกษาในระดับปริญญาตรี

ผลงานดีเด่นและความภูมิใจ ที่ได้รับ ๑. บันทึกเทพ และ วิชิติ ในการเผยแพร่ทาง วัฒนธรรมท้องถิ่นอีสานใต้ และแลกเปลี่ยน วัฒนธรรมพื้นบ้านกันพญา วิชิติ เรื่อง บุญคุณบิดา มารดา เรื่องยอดกตัญญู เรื่องมานพกุมาร เรื่องสะเบณกุมาร เรื่องอชาตศัตรู เรื่องจุลพราหมณ์ เรื่อง ประเพณีขึ้นบ้านใหม่ เรื่องพุทธประวัติ เรื่องอดีตพระโมคคัลลาน เรื่องอุปทุมกำเนิด เจริญซึ่งอดีต ปัจจุบัน (แบรกรเซราะ) ๒. รับรางวัลเชิดชูเกียรติ ศิลปิน พื้นบ้านอีสาน ประจำปี ๒๕๕๓ (นาคราชทองคำ)๓.เข้าร่วมเจริญ โครงการกระชับความสัมพันธ์ ทางวัฒนธรรมท้องถิ่นอีสานกับ วัฒนธรรม พื้นบ้านกันพญา ในการแสดงสินค้าไทยที่กรุงเทพมหานคร ๔. พัฒนาส่งเสริม อนุรักษ์และฟื้นฟูศิลป วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชุมชน เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้าน จังหวัดสุรินทร์ ๕. ได้ร่วมโครงการ สืบสานตำนานศิลปวัฒนธรรมอีสานใต้และช่วยงานทางจังหวัดสุรินทร์ ๖.ได้ทำคุณประโยชน์ด้าน ศิลปวัฒนธรรม เนื่องในงาน “ภาพเก่าเล่าเรื่อง เมืองสุรินทร์” ๗. เป็นวิทยากรให้ความรู้ ตาม โครงการเผยแพร่ แลกเปลี่ยนวัฒนธรรมท้องถิ่นสุรินทร์ ๘. ได้รับการยกย่องเป็นผู้ทรงภูมิปัญญา ท้องถิ่น สาขาศิลปะการแสดงพื้นบ้าน

คติประจำใจ แนวทางการดำเนินชีวิต ๑. ตรงต่อเวลาที่ทำกรแสดง รักในการแสดง เจริญเบริน ๒. ดำเนินชีวิตด้วยความดี มีคุณธรรมจริยธรรมและปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างแก่เยาวชน

ได้รับคัดเลือกเป็นคณบดีศรีเมืองช้างจังหวัดสุรินทร์ ประจำปี ๒๕๕๒ สาขาผู้ส่งเสริม อนุรักษ์และสืบสานวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น

ได้รับเชิญไปแสดงที่ประกำพญา

๕. ประวัติเจี๋ยประกอบ มงคล

วันเดือนปีที่สัมภาษณ์ วันที่ ๒๖ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๖

ชื่อศิลปิน นายประกอบ มงคล ชื่อแสดง สวายกะใจ

ชาติภูมิ เกิดวันที่ ๑๒ เดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๙๒ ปัจจุบัน อายุ ๖๔ ปี

ภูมิลำเนา ณ บ้านเลขที่ ๒๗/๑ หมู่ ๑๒ ต.จารพัต อ.ศีขรภูมิ จ.สุรินทร์

วุฒิการศึกษา มัธยมศึกษาปีที่ ๓

ข้อมูลเพิ่มเติม

ความเป็นมา แต่เดิมมีอาชีพทำนา ต่อมาได้บรรพชาอุปสมบทจนเรียนน.ธ.เอก มีความสนใจในเจี๋ย ด้วยเห็นว่า เป็นศิลปะพื้นบ้านและสามารถเลี้ยงชีพได้ จึงได้ลาสิกขาและไปฝากตัวขอเรียนกับเจี๋ยพ่อสวายตรัม เมื่ออายุ ๒๘ ปี เรียนกันแบบปากต่อปาก ตัวตัวต่อ จึงได้เริ่มออกแสดงตามงานต่างๆ โดยได้ขอออกมาตั้งวงเจี๋ยของคน โดยใช้ชื่อว่า สวายกะใจประเภทงานที่ไปแสดง งานศพ งานบวช งานแต่ง งานฉลอง งานบรรจ้อัฐิสถานที่แสดง ตามวัด ตามบ้าน ไปแสดงไกลที่สุด จังหวัดปราจีนบุรี และ อุบลราชธานี เรื่องที่แสดงบ่อย กตัญญูกตเวทีคำตอบแทน น้อยสุด ๕,๐๐๐ บาท มากสุด ๘,๐๐๐ บาท ไม่นับรวมงานช่วยการกุศล

รางวัลที่เคยได้รับ ชันเงิน และ อื่นๆตามใบประกาศ

สถานที่ทำงาน สำนักงานสวายกะใจ ๓๘๘/๑๓๑๔ ต.ระแงง อ.ศีขรภูมิ จ.สุรินทร์ โทร.๐๘๕-๒๘๔-

๘๐๕๔ งานเสริม จัดรายการวิทยุ ชื่อรายการ สืบสานตำนานแสร้ง เอฟเอ็ม ๘๓.๐๕

ที่เหลือเหมือนกันกับเจี๋ยอื่น

๖. ประวัติศิลปิน นายเก่ง จำปาทอง

วันเดือนปีที่สัมภาษณ์ วันที่ ๔ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ชื่อศิลปิน นายเก่ง จำปาทอง

วัน เดือน ปี เกิดวันที่ - เดือน - พ.ศ. ๒๔๘๘ ปัจจุบันอายุ ๖๙ ปี

ภูมิลำเนา อยู่บ้านเลขที่ ๓๘/ ๒ บ้านปรัง หมู่ที่ ๑๑ ตำบลบะ อำเภอท่าตูม จังหวัดสุรินทร์

ข้อมูลเพิ่มเติม

อาชีพ ทำนา การศึกษา จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ จากโรงเรียนวัดบ้านปรัง สมรสกับนางเม่น จำปาทอง มีบุตรด้วยกัน ๓ คน เป็นผู้หญิงทั้ง ๓ คน มีครอบครัวกันหมดแล้ว เมื่ออายุ ๓๓ ปี ได้รับการเลือกตั้งเป็นผู้ใหญ่บ้าน เมื่อวันที่ ๑๕ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๒๑ จนอายุ ๖๐ ปี เกษียณอายุราชการ ต่อมาก็รับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลบะ ๔ ปี

ประสบการณ์ประเภทงาน คือ งานสู่ขวัญนาค และงานประเพณีมงคลสมรสสู่ขวัญการแต่งงาน

๑. ประวัติศิลปิน นายเดือน เสาทอง

วันเดือนปีที่สัมภาษณ์ วันที่ ๑๕ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ชื่อศิลปิน นายเดือน เสาทอง ชื่อวง/คณะ คณะแสงอรุณ

เกิดวันที่ - เดือน - พ.ศ. ๒๔๙๔ ปัจจุบันอายุ ๖๓ ปี

ภูมิลำเนา บ้านเลขที่ ๓๔ หมู่ ๑๓ ตำบล บะ อำเภอกำแพง จ.สุรินทร์

การศึกษา ประถมศึกษาปีที่ ๔ อาชีพ ทำนา สถานที่ทำงาน บ้านยางเก่า

ความเป็นมาของวง ได้เรียนร้องเพลงเจรียงกับนายเยียบ สมสวยและนายเก่ง จำปาทอง ร้องอยู่ในหมู่บ้านยังไม่มีชื่อเสียง ต่อมาเลยเข้าไปสมัครที่คณะแสงอรุณ แต่ปัจจุบันออกมาเป็น นักร้องอิสระไม่มีวงความสนใจ บทเพลงเจรียง, การร้องเพลงเจรียง อาจารย์เขียนหัดให้และก็ท่องจำเอาไว้ และศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เรียนกับครู นายเยียบ สมสวย (เสียชีวิตแล้ว) และ นายเก่ง จำปาทอง

๘. ประวัติศิลปิน นายจันทร์ จำปาทอง

วันเดือนปีที่สัมภาษณ์ วันที่ ๔ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ชื่อศิลปิน นายจันทร์ จำปาทอง วงเทอโรกันตรึมร็อก ชื่อนักร้อง/ศิลปิน จันทร์ สังก

วันเดือนปี เกิดวันที่ ๖ เดือน ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๘ ปัจจุบันอายุ ๔๙ ปี

ภูมิลำเนา บ้านเลขที่ ๗๐/๑ หมู่ ๑๑ ตำบล บะ อำเภอกำแพง จ.สุรินทร์

การศึกษา ประถมศึกษาปีที่ ๔ อาชีพ ทำนา สถานที่ทำงาน บ้านปรัง

ข้อมูลเพิ่มเติม

ความเป็นมาของวง ตอนแรกเรียนเจรียงเบรินกับอาจารย์เก่ง จำปาทอง และได้ไปเรียนต่อกับอาจารย์สมชาย บ้านยางเก่า และได้ไปอยู่ที่สำนักงานที่สุรินทร์ของพ่อสุพุด ๔ ปีและได้กลับมาตั้งวงที่หมู่บ้านปรัง มีความสนใจอยากศึกษาวรรณกรรมแบบพื้นบ้านและอยากอนุรักษ์ดนตรีไทย อาจารย์เขียนหัดให้และก็ท่องจำเอาไว้ เรียนกับครูท่านใด อาจารย์เก่ง จำปาทอง และอาจารย์สมชาย ตอนแรกเจรียงแบบเบริน พอมาหลังเริ่มเล่นเป็นกันตรึม และก็ตั้งเป็นวงตอนแรกเป็นแบบโบราณมีล่อ กลอง ฉิ่ง ฉาบ พอมาตอนหลังเริ่มประยุกต์มีเครื่องดนตรีแบบสากลครบชุด ลักษณะของการแสดงเป็นอย่างไร มีการร้องกันตรึมแบบคำกลอน ผู้ชายร้อง ผู้หญิงร้องแก้กันเป็นกลอน สนุกสนาน รู้สึกภูมิใจและมีความสุขได้รับการยกย่องให้เป็นศิลปินประจำหมู่บ้านปรัง

๕. ประวัติศิลปิน นายเดือน เสาทอง

วันเดือนปีที่สัมภาษณ์ วันที่ ๑๕ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๓

ชื่อศิลปิน นายเดือน เสาทอง ชื่อวง/คณะ คณะแสงอรุณ

เกิดวันที่ - เดือน - พ.ศ. ๒๔๙๔ ปัจจุบันอายุ ๖๓ ปี

ภูมิลำเนา บ้านเลขที่ ๓๔ หมู่ ๑๓ ตำบล บะ อำเภอ ท่าตูม จังหวัด..สุรินทร์

การศึกษา ประถมศึกษาปีที่ ๔ อาชีพ ทำนา สถานที่ทำงาน บ้านยางเก่า

ความเป็นมาของวง ได้เรียนร้องเพลงเจรียงกับนายเยียบ สมสวยและนายเก่ง จำปาทอง ร้องอยู่ในหมู่บ้านยังไม่มีชื่อเสียง ต่อมาเลยเข้าไปสมัครที่คณะแสงอรุ แต่ปัจจุบันออกมาเป็นนักร้องอิสระไม่มีวงความสนใจ บทเพลงเจรียง,การร้องเพลงเจรียง อาจารย์เขียนหัดให้และก็ท่องจำเอาไว้ และศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เรียนกับครู นายเยียบ สมสวย (เสียชีวิตแล้ว) และ นายเก่ง จำปาทอง ปัจจุบันเลิกออกงานเจรียงแล้ว